

סיום הספור

השמש החלה לשקע, נעשה חשוך, והיה לנו עצוב בלב, אבל חזרים לחזר! ההורים ודאגו! התחלנו ללכת למושב. בפניסה חכמה לנו הפתעה. ההורים עמדו ודאגו, ומי היה אתם, אתם חושבים? עז, כמובן! הוא רץ אלינו, קפץ ונבח. "חכם גדול! עכשו אתה נובח. איפה היית כל היום כשחפשנו אותך ונבחנו אנחנו כמו כלבים?" שאל אותו ערן. אבל הוא המשיך לקפץ על כל אחד מאתנו, כאלו הוא אומר: "מה זה חשוב, העקר שאתם בריאים ושלמים."